

Szabados Trió recordings (live)	
Released	-
Recorded	November 8, 1980 M Studio, Novi Sad, Yugoslavia
Genre	Free jazz
Length	70:46
Collector	Rudolf Kraus -
Format	Wave files

A *Szabados Trió – Újvidék, 1980.* egy magángyűjteményben szereplő hangfelvétel, amely a '70-es évek legendás triójának muzsikálását örzi.
A zenék Szabados György szerzeményei.

Track listing

1. Elfelejtett ének (Forgotten Song)	10:42
2. Szól a figemadár (You Hear The Fig-Bird Singing)	11:34
3. Csíki verbunk*	21:28
4. Tánczene (Dance-Music)	15:06
5. Rádás (a Ballada és a Tánczene motívumaiból) – Requiem Jack Teagarden emlékére	11:55

Musicians

- Szabados György – piano
- Vajda Sándor – double bass
- Faragó Antal – drums

* A darab a Szabó Irma vallatása témával kezdődik.

Note 1: a pontos dátumot délvidéki barátainktól tudjuk.

Note 2: az eredeti gyűjtésben Titel 1 – Titel 5 szerepelt, a feltüntetett címek Bicskei Zoltán és Tóth Péter adatközlései.
Bicskei Zoltán emlékei szerint a mester a felvétel után személyesen diktálta fel a címeket.

Note 3: a (#4)-ben a *Tánczene* jellegzetes, egyhangos nyolcados kezdésű, kibővített változata hangzik el.

Vajda Sándorról Márton Attila írásából (Gramofon, 1999. május) idézünk:

A legprofibb amatőr volt. Szinte hihetetlen, de hatalmas elméleti és gyakorlati ismereteire teljesen autodidakta módon tett szert, jóformán semmilyen zenei képzésben nem részesült. Az ötvenes évek legvégén egy legendás Szemere utcai lakásból indult el pályája, a három fiát özvegyen nevelő anyja otthonából, melyet Kovács Gyula jazz-egyetemnek nevezett, és ami a pesti jazz-zenészek és rajongók valóságos Mekkája volt. Itt mindenki megfordult, aki számított az 1956 után újraéledő magyar jazzéletben. Itt "kagylózta" Willis Conover jazzadásait a legkisebb Vajda fiú, és próbálta ellesni a jazz játékfogásait a nagyoktól élőben és az oly ritka lemezek segítségével. Hihetetlen zenei affinitása és a jazz iránti olthatatlan szerelme indította el ezen a rögös úton...

Vajda Sándor - talán a körülmények kényszerítő hatására - a magyar jazz stílusakrobatája volt. Olyan biztonsággal vándorolt az egymástól mégoly távol eső jazzirányzatok között is, akár egy vérbeli színész, aki egyik este még királyként tündököl, míg másnap már rongyos szolgát alakít hitelesen. Igazi all-round zenész volt, aki minden poszton helytállt, és a maximumot nyújtotta... Soha nem rutinból bőgözött, játéka a közönséggel való kommunikálás gyötrő vágját tükrözte. Partnerei pedig mindig nagyra értékelték kivételes zenei intelligenciáját, kitűnő alkalmazkodóképességét, magával ragadó, robusztus játékát.